

GRAN CANARIA

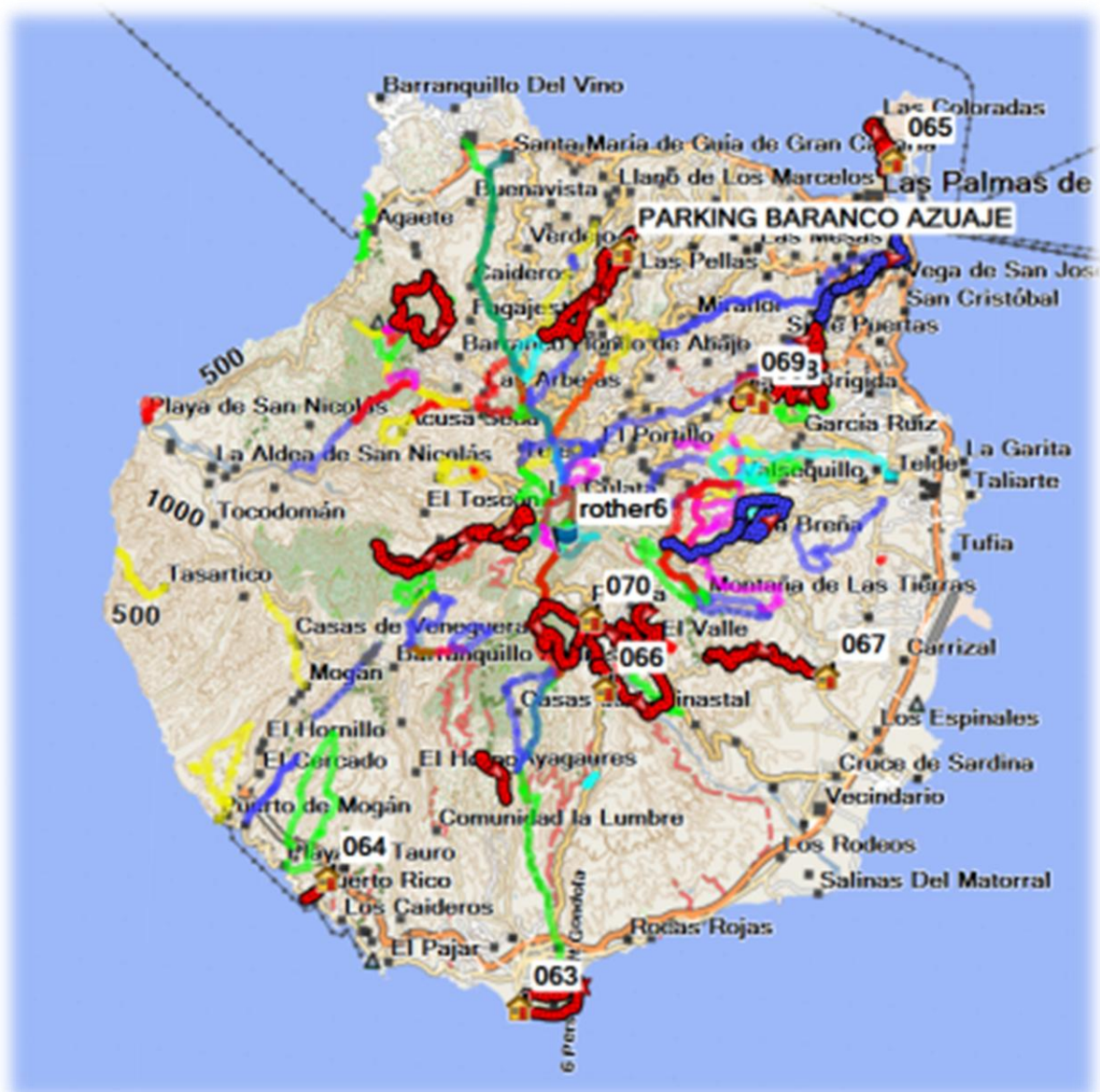

Jānuari 2016
deel 1

BESCHRIJVING TOCHT

Gran Canaria heeft een ronde vorm met een diameter van ongeveer 50 km. Het eiland is vooral bekend om zijn zonnige stranden. Evenwel heeft het binnenland ongeveer duizend km aan wandelpaden. Voor een wandelaar heeft het eiland heel wat te bieden. Er is een verscheidenheid van landschappen : duinen contrasteren met subtropische dalen, barranco's met palmenoases en glinsterende stuwmeren. Verder zijn er nog dennenbossen, bergweiden, kliffen die 800 meter lager in zee storten en bizarre monolieten.

Alle wandelingen die we hier gemaakt hebben staan beschreven in de Rother wandelgids van Gran Canaria. Hieronder een kaartje met daarop de wandelingen die we gedaan hebben. Het zijn de rode en de blauwe felgekleurde wandelingen.

DEELNEMERS

Myriam De Rese (Blanden)

Lut Guns (Wolvertem)

Jan Wauters (Affligem)

Ludwig D'Haese (Merchtem)

Donderdag 14 januari 2015

- Soort : Luswandering
- Plaats : Pajonales
- Afstand : 18 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 6 uur

We hebben een appartementje gehuurd in Vecindario op zowat 10 km van de zuid-oost kust voor twee weken. Myriam kan echter enkel maar de eerste week blijven. We hebben tevens een autootje gehuurd om ons gemakkelijk te kunnen verplaatsen.

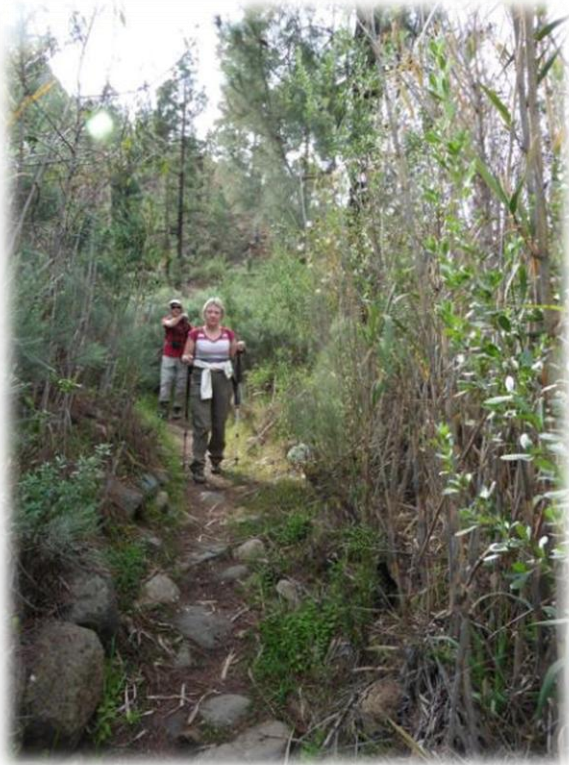
De eerste wandeling die we maken is de wandeling nr. 31 uit de Rother wandelgids. In de verte krijgen we al voor de eerste keer zicht op Roque Nublo die we de komende dagen nog wel meer te zien zullen krijgen.

We treffen een heel groot nest aan in een boom maar weten niet welk dier er in thuis hoort. Deze wandeling ligt geheel in het natuurreserveaat van Pajonales.

In het lavagesteente zijn veel hollen die soms dienst doen als grotwoning. Binnen in de woning/grot is het zowel tijdens de zomer als tijdens de winter ongeveer 20°C.

Vrijdag 15 januari 2015

- Soort : Luswandeling
- Plaats : Maspalomas
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 150 m
- Dalen : 150 m
- Duur : 3 uur

We doen vandaag een wandeling in de Dunas de Maspalomas. Dit is wandeling nr 44 uit de Rother wandelgids.

De Dunas van Maspalomas ligt geheel in het zuiden van Gran Canaria. Men noemt dit gebied tevens de Sahara van Gran Canaria.

In het begin van onze wandeling is het 27°C. Op het einde zien we op een thermometer van een apotheek 30°C verschijnen. We denken dat het niet zo warm is maar ook de buitenthermometer van de wagen geeft 30°C aan als we terug naar ons appartement rijden.

Tijdens onze wandeling komen we een aantal toeristen tegen die gedragen worden door dromedarissen. De begeleiders van de kudde vragen ons meteen of we geen taxi nodig hebben.

Ook ontdekkingsreiziger Christoffel Columbus maakte op Gran Canaria een tussenstop tijdens zijn reizen naar Amerika. Bovenstaand monument is een blijvende herinnering hieraan. De eerste keer dat Columbus hier kwam was op 25 mei 1502.

De Sahara van Maspalomas is een 7 km lang, blank zandstrand met duinen die tot 15 m hoogte reiken. Aan de rand is een lagune die als tussenstop dient voor trekvogels op hun weg naar het zuiden. Het gehele gebied staat onder natuurbescherming.

We zijn uitermate tevreden over ons appartement. We hebben een ruime woonkamer, ruime keuken, drie slaapkamers en twee wasruimtes.

Zaterdag 16 januari 2015

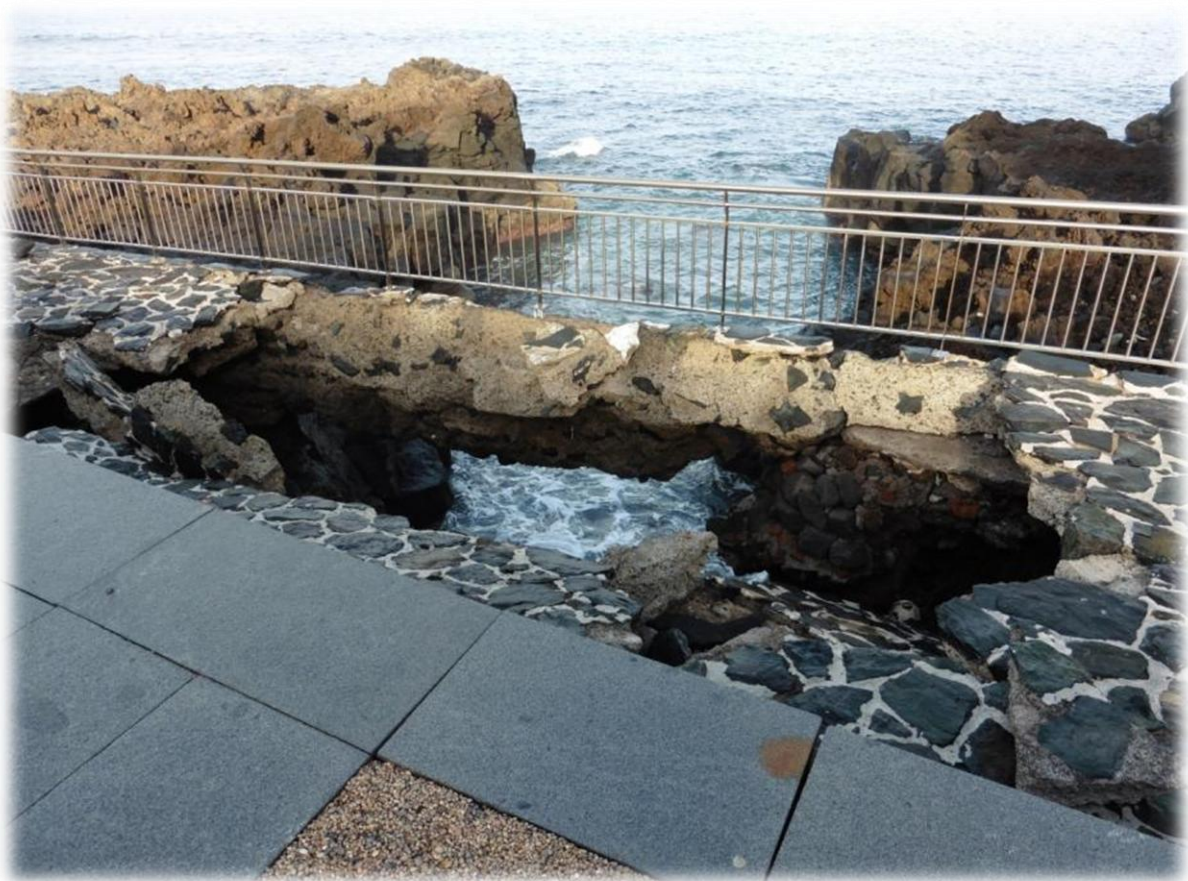
- Soort : Luswandering
- Plaats : La Isleta, Tafira en La Atalaya
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 6 uur

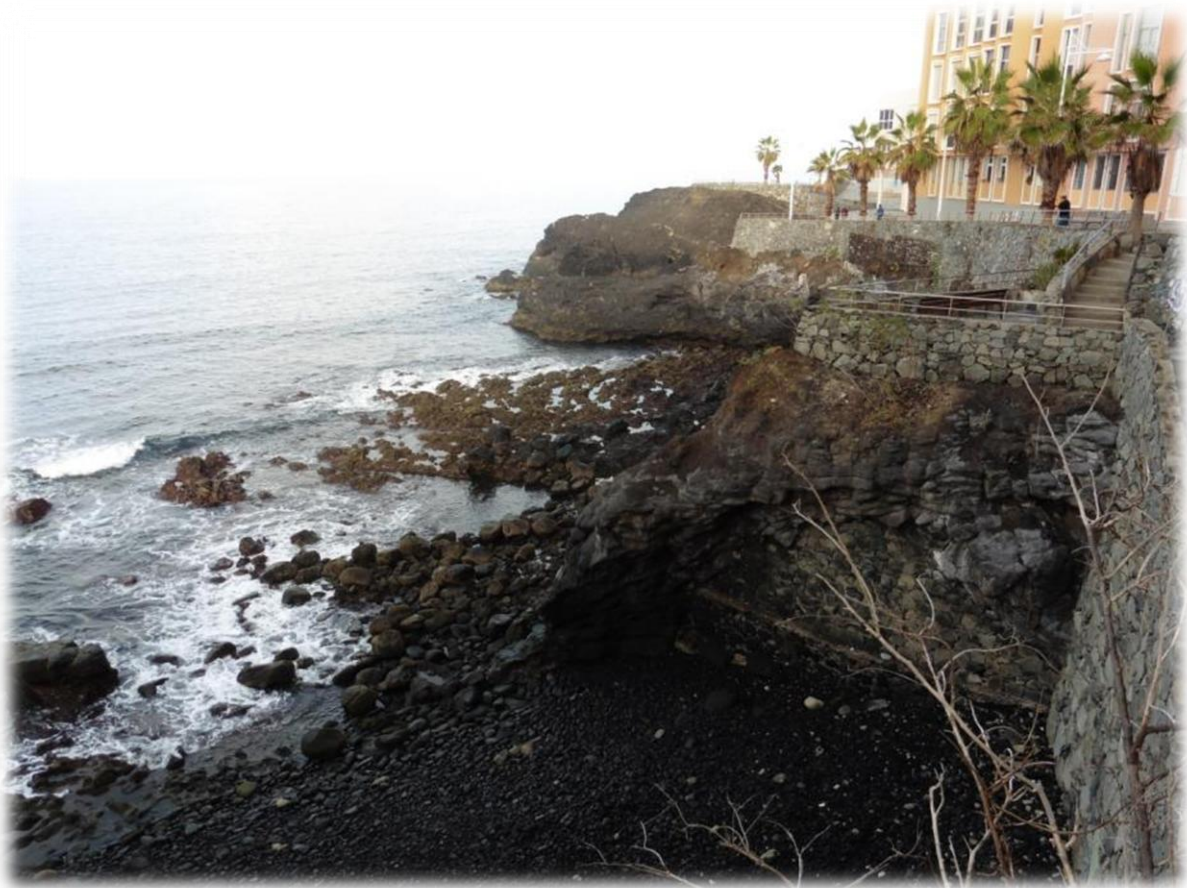

Vandaag doen we drie korte wandelingen in het noorden van het eiland. De eerste wandeling is wandeling nr. 61 uit de Rother wandelgids. Deze wandeling bevindt zich op het schiereiland La Isleta.

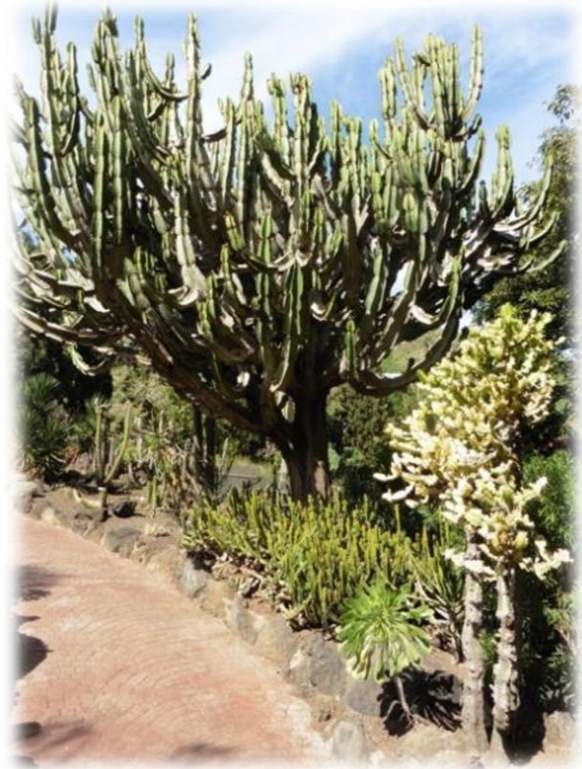
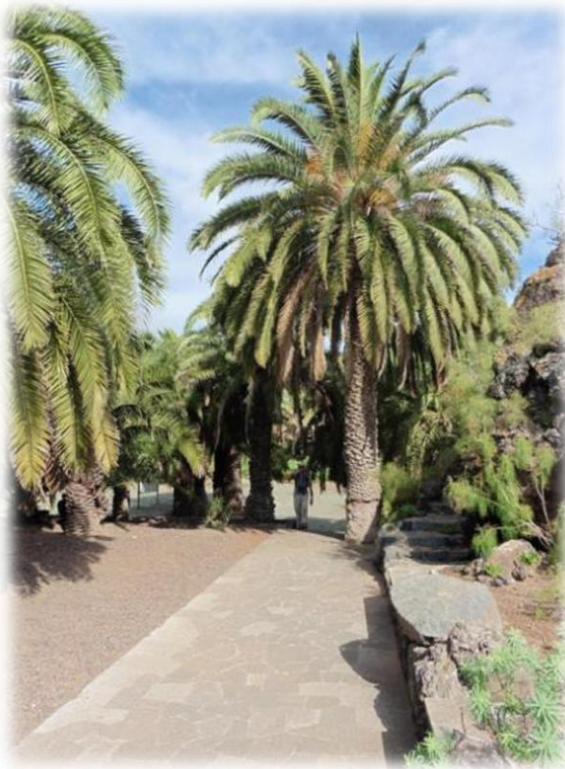
Deze wandeling, net boven de hoofdstad Las Palmas, heeft heel wat te bieden: rotskliffen in de branding, witte zandstranden en met grotten doorboorde kliffen. Ook vissers komen hier aan hun trekken.

De oorspronkelijke bewoners van de Canarische Eilanden waren de Guanches. Zij leefden voornamelijk in grotten die ze grotendeels zelf uithakten. In La Isleta treffen we meerdere van deze grotten aan.

Onze tweede wandeling is wandeling nr. 62 uit de Rother wandelgids. Het is een wandeling door de botanische tuin van Gran Canaria. De toegang is gratis. Nagenoeg alle planten die op Gran Canaria groeien treft men hier aan.

Er is een grote cactustuin en een palmentuin met rariteiten uit de hele wereld. Tevens vindt men nergens op het eiland meer drakenbomen dan hier op een plek.

In de bomen kwetteren de kanarievogels maar je ziet ze nauwelijks. De kanarievogels, die hier in het wild leven, hebben geen uitgesproken gele of oranje kleur zoals wij die kennen maar zien er eerder uit als een mus.

Onze derde wandeling is de nr. 63 uit de Rother wandelgids. Het is een afdaling in de vulkaankrater Bandama.

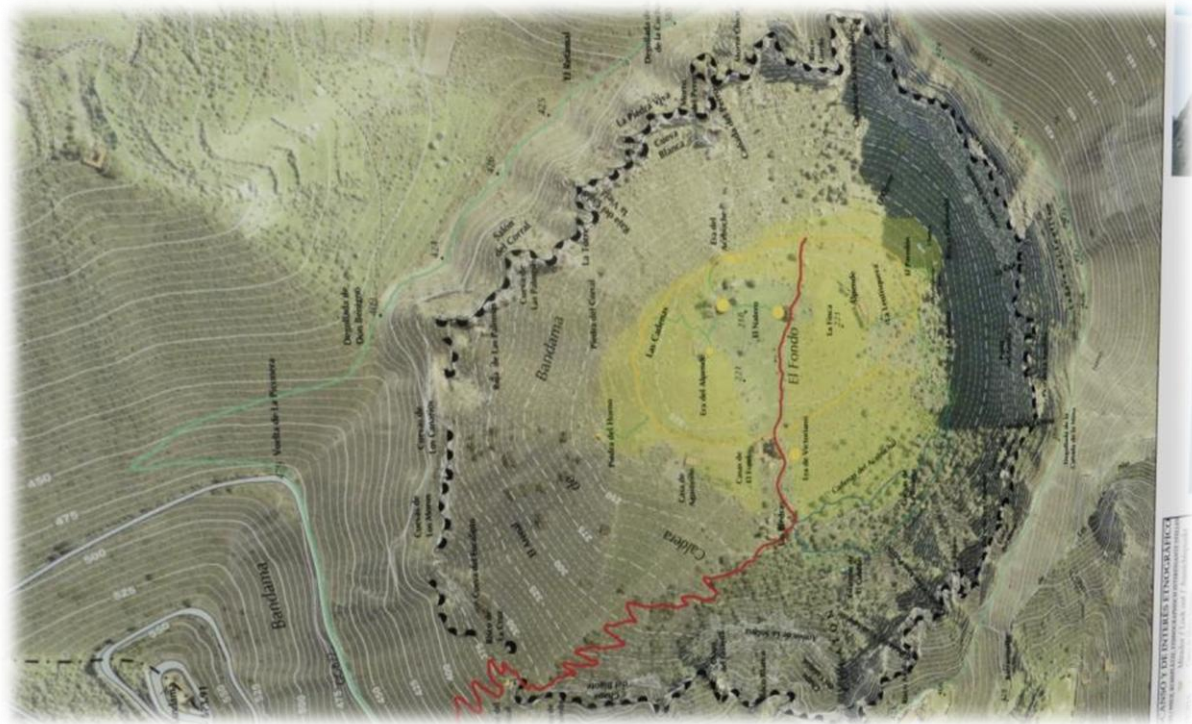

De laatste keer dat deze krater vuur heeft gespuwd is al van 1.800 jaar geleden. De krater is 200 m diep en wordt beheerd door de 85 jarige Agustin, een kluizenaar die tevens zijn huisje heeft beneden in de krater.

Op bovenstaande foto zie je het tuintje van Agustin met daarachter zijn huisje. Blaffende honden maken mij duidelijk dat ik niet dichterbij mag komen. Ik wil ook Agustin zijn privacy niet schenden en ga dan ook niet verder. Op onze terugtocht echter lacht het geluk ons toe, we ontmoeten zowaar Agustin en Myriam, die Spaans spreken, heeft een gesprek met hem.

Ook de bovenrand van de krater kan bewandeld worden maar deze wandeling hebben we niet gedaan, het was al te laat.

Zondag 17 januari 2015

- Van : Fataga
- Naar : Santa Lucia de Tirajana
- Afstand : 11 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 4 uur

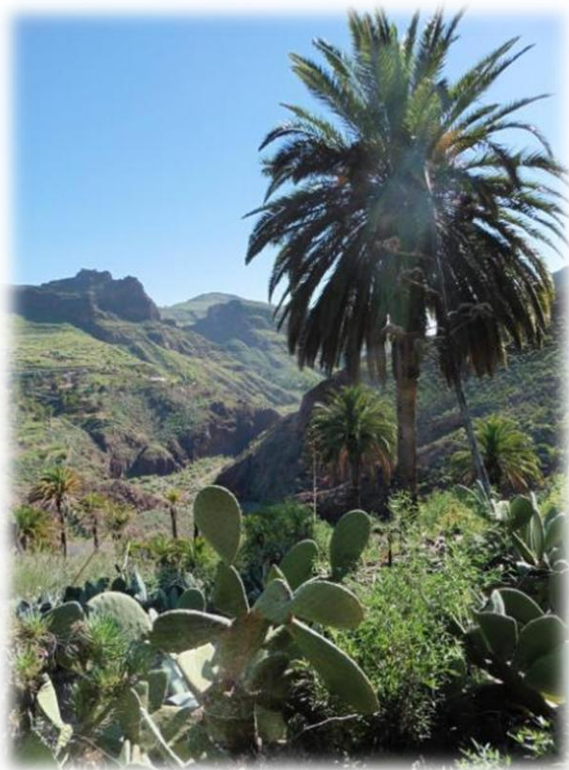
Agustin heeft zijn ganse leven in de krater gewoond. Met fierheid zegt hij dat hij nimmer een vrouw heeft gehad. Hij is ook nog nooit naar de stad geweest en wenst er ook nooit te komen.

Hij heeft altijd groenten gekweekt en eens in de week ging hij met zijn ezeltje naar de markt om er zijn groenten te verkopen. Zijn ezeltje heeft hij onlangs echter verkocht.

Hij heeft veel familie in het dorp en die hebben allemaal veel luxe maar dat hoeft hij niet te hebben. Hij heeft geen elektriciteit, enkel een radio op batterijen. Met ons heeft hij geen problemen om een gesprek aan te knopen maar journalisten haat hij.

Ooit kwam er eens een journalist langs die nog niet eens goededag zei maar meteen een foto nam van hem. Hij vond dat echt onbeleefd. Dat die journalisten maar in de stad blijven. Zelf komt hij uit een groot gezin met veel kinderen. Ze leefden in armoede en ze hadden enkel wat inkomen van de typische gewassen die toen in de caldera groeiden en zetten een ruilhandeltje op om te kunnen voorzien in de noden van de grote familie. Het waren harde tijden, een tragedie.